

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 2. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 231/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 231/02	Lietā C-574/15: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 2. maija spriedums (<i>Tribunale di Varese</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Mauro Scialdone</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — LES 4. panta 3. punkts — LESD 325. panta 1. punkts — Direktīva 2006/112/EK — PIF konvencija — Sankcijas — Līdzvērtības un efektivitātes principi — No ikgadējās deklarācijas izrietošā PVN nesamaksāšana tiesību aktos paredzētajā termiņā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā brīvības atņemšanas sods ir paredzēts tikai tad, ja nesamaksātā PVN summa pārsniedz konkrētu krimināl-atbildības noteikšanas sliekšni — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts zemāks krimināl-atbildības noteikšanas sliekšnis attiecībā uz ienākumu gūšanas vietā ieturamā ienākuma nodokļa nesamaksāšanu)	2
2018/C 231/03	Lietā C-82/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 8. maija spriedums (<i>Raad voor Vreemdelingenbetwistingen</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>K.A. u.c./Belgische Staat</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Robežkontrole, patvērums, imigrācija — LESD 20. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 24. pants — Direktīva 2008/115/EK — 5. un 11. pants — Trešās valsts valstspiederīgais, uz kuru attiecas aizliegums ieceļot teritorijā — Uzturēšanās pieteikums ģimenes atkalapvienošanās nolūkā ar Eiropas Savienības pilsoni, kurš nekad nav izmantojis savu pārvietošanās brīvību — Atteikums izskatīt pieteikumu)	3

2018/C 231/04	Apvienotās lietas C-331/16 un C-366/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 2. maija spriedums (<i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg</i> (Nīderlande), <i>Raad voor Vreemdelingenbetwistingen</i> (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H.F./Belgische Staat (C-366/16)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 27. panta 2. punkta otrā daļa — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesību ierobežošana sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ — Izraidīšana no valsts teritorijas sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ — Darbība, kas rada faktiskus, attiecīgajā brīdī esošus un pietiekami nopietnus draudus, kuri skar kādu no sabiedrības pamatinteresēm — Persona, kuras patvēruma pieteikums ir noraidīts Ženēvas konvencijas 1. panta F nodaļā vai Direktīvas 2011/95/ES 12. panta 2. punktā paredzēto iemeslu dēļ — 28. panta 1. punkts — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Aizsardzība pret izraidīšanu — Uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējo desmit gadu laikā — Primāri valsts drošības apsvērumi — Jēdziens)	4
2018/C 231/05	Lieta C-376/16 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 3. maija spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/ <i>European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE</i> (Apelācija — Publiski pakalpojumu līgumi — Ārējo pakalpojumu attiecībā uz programmu un projektu vadīšanu, kā arī tehniskām konsultācijām informācijas tehnoloģiju jomā sniegšana — Kaskādes procedūra — Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pants — Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta 1. punkts un 84. panta 1. punkts — Aizliegums lemt “ultra petita” — Apakškritēriju novērtējums piešķiršanas kritēriju ietvaros — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – 100. panta 2. punkts — Lēmums par piedāvājuma noraidīšanu — Pamatojuma nesniegšana — Iespējas zaudēšana — Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — Prasība par kaitējuma atlīdzību)	6
2018/C 231/06	Lieta C-684/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 6. decembrī <i>Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. septembra spriedumu lietā T-83/16 <i>Banca Monte dei Paschi di Siena un Banca Widiba SpA/EUIPO</i>	6
2018/C 231/07	Lieta C-685/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 6. decembrī <i>Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. septembra spriedumu lietā T-84/16 <i>Banca Monte dei Paschi di Siena SpA un Banca Widiba SpA/EUIPO</i>	7
2018/C 231/08	Lieta C-168/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. martā iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) – <i>Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer</i>	7
2018/C 231/09	Lieta C-175/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 6. martā <i>PTC Therapeutics International Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-718/15 <i>PTC Therapeutics International Ltd/Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)</i>	8
2018/C 231/10	Lieta C-178/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 7. martā <i>MSD Animal Health Innovation GmbH un Intervet international BV</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-729/15 <i>MSD Animal Health Innovation GmbH un Intervet international BV/Eiropas Zāļu aģentūra</i>	9
2018/C 231/11	Lieta C-203/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. martā iesniedza <i>Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen</i> (Vācija) – <i>Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen</i>	10
2018/C 231/12	Lieta C-210/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. martā iesniedza <i>Schienen-Control Kommission</i> (Austrija) – <i>WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG</i>	10
2018/C 231/13	Lieta C-224/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Budimex S.A.</i>	11
2018/C 231/14	Lieta C-225/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Grupa Lotos S.A.</i>	11
2018/C 231/15	Lieta C-227/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Budai Központi Kerületi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>VE/WD</i>	12

2018/C 231/16	Lieta C-228/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) – <i>Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt.</i> un citi	13
2018/C 231/17	Lieta C-235/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH</i>	14
2018/C 231/18	Lieta C-262/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 16. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-216/15 <i>Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Komisija</i>	14
2018/C 231/19	Lieta C-280/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. aprīlī iesniedza <i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Grieķija) – <i>Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio “Syndesmos Iiton”, Somateio “Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio “Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ”/Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis</i>	16
2018/C 231/20	Lieta C-312/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. maijā <i>Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 21. marta rīkojumu lietā T-361/17 <i>Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Eiropas Komisija</i>	17
Vispārējā tiesa		
2018/C 231/21	Lietas T-429/13 un T-451/13: Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – <i>Bayer CropScience u.c./Komisija</i> (Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela klotianidīns, tiametoksams un imidakloprīds — Apstiprinājuma pārskatīšana — Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pants — Aizliegums izmantot un pārdot sēklas, kas apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgās darbīgās vielas — Regulas Nr. 1107/2009 49. panta 2. punkts — Piesardzības princips — Samērīgums — Tiesības tikt uzklauštam — Ārpuslīgumiskā atbildība)	18
2018/C 231/22	Lieta T-584/13: Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – <i>BASF Agro u.c./Komisija</i> (Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela fipronils — Apstiprinājuma pārskatīšana — Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pants — Aizliegums izmantot un pārdot sēklas, kas apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgo darbīgo vielu — Regulas Nr. 1107/2009 49. panta 2. punkts — Piesardzības princips — Ietekmes novērtējums)	19
2018/C 231/23	Lieta T-283/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija spriedums – <i>Esso Raffinage/ECHA</i> (REACH — Dokumentācijas izvērtēšana — Reģistrācijas pieteikumu pareizības izskatīšana — Iesniegtās informācijas pārbaude un dokumentācijas izvērtēšanas papildu pasākumi — Paziņojums par neatbilstību — Vispārējās tiesas kompetence — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Tiešs un individuāls skārums — Pieņemamība — Juridiskais pamats — Regulas (EK) Nr. 1907/2006 41., 42. un 126. pants)	20
2018/C 231/24	Lieta T-205/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – <i>Lietuva/Komisija</i> (Kohēzijas fonds — No finansējuma izslēgti izdevumi — Tehniskais atbalsts Kohēzijas fonda vadībai Lietuvā — PVN — Regulas (EK) Nr. 16/2003 11. panta 1. un 3. punkts — Finanšu atbalsta samazināšana)	21
2018/C 231/25	Lieta T-626/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – <i>Troszczynski/Parlaments</i> (Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerālskretāra kompetence — “Electa una via” — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums)	21
2018/C 231/26	Lieta T-675/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – <i>Wirecard/EUIPO</i> (“mycard2go”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta pirmais teikums)	22

2018/C 231/27	Lieta T-676/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – <i>Wirecard/EUIPO</i> (“mycard2go”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts))	23
2018/C 231/28	Lieta T-712/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – <i>Deutsche Lufthansa/Komisija</i> (Konkurence — Koncentrācija — Gaisa transporta tirgus — Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas konkrētas saistības — Prasība atbrīvot no daļas pienākumu, kas ir saistību priekšmets — Samērīgums — Tiesiskā palāvēība — Labas pārvaldības princips — Nepareiza pilnvaru izmantošana)	23
2018/C 231/29	Lieta T-818/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – <i>Netflix International un Netflix/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Individuāla skārums neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)	24
2018/C 231/30	Lieta T-860/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – <i>Wirecard/EUIPO</i> (“mycard2go”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts))	25
2018/C 231/31	Lieta T-23/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – <i>Barnett/EESK</i> (Civildienests — Ierēdņi — Izdienas pensija — Priekšlaicīga pensionēšanās, nesamazinot pensijas tiesības — Pasākums, kas agrāk bija paredzēts Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 9. panta 2. punktā — Dienesta intereses — Civildienesta tiesas pasludināta sprieduma par tiesību akta atcelšanu izpilde — Atbildība)	25
2018/C 231/32	Lieta T-387/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – <i>Triggerball/EUIPO</i> (Bumbas ar vairākām šķautnēm forma) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Bumbas ar vairākām šķautnēm forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	26
2018/C 231/33	Lieta T-199/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. martā – <i>SCF Terminal (Cyprus) un S H B/Padome u.c.</i>	26
2018/C 231/34	Lieta T-230/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. aprīlī – <i>Czarnecki/Parlaments</i>	27
2018/C 231/35	Lieta T-238/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. aprīlī – <i>Netflix International un Netflix/Komisija</i>	28
2018/C 231/36	Lieta T-239/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. aprīlī – <i>SKS Import Export/Komisija</i>	29
2018/C 231/37	Lieta T-241/18: Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – <i>Bruno/Komisija</i>	29
2018/C 231/38	Lieta T-242/18: Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – <i>VV/Komisija</i>	30
2018/C 231/39	Lieta T-243/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. aprīlī – <i>VW/Komisija</i>	31
2018/C 231/40	Lieta T-244/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. aprīlī – <i>Synergy Hellas/Komisija</i>	31
2018/C 231/41	Lieta T-250/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – <i>RATP/Komisija</i>	32
2018/C 231/42	Lieta T-255/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – <i>US/ECB</i>	33
2018/C 231/43	Lieta T-256/18: Prasība, kas celta 2018. gada 24. aprīlī – <i>Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO</i> (“SCHUTZ”)	34
2018/C 231/44	Lieta T-261/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. aprīlī – <i>Roxtec/EUIPO – Wallmax</i> (Melnā kvadrāta, kurā attēloti septiņi zili koncentriski riņķi, attēls)	35
2018/C 231/45	Lieta T-263/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. aprīlī – <i>Meblo Trade/EUIPO – Meblo Int</i> (“MEBLO”)	35

2018/C 231/46	Lieta T-265/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – <i>Biernacka–Hoba</i> /EUIPO – <i>Formata Bogusław Hoba</i> (“Formata”)	36
2018/C 231/47	Lieta T-267/18: Prasība, kas celta 2018. gada 30. aprīlī – <i>Iceland Foods</i> /EUIPO – <i>Íslandsstofa</i> (“INSPIRED BY ICELAND”)	37
2018/C 231/48	Lieta T-268/18: Prasība, kas iesniegta 2018. gada 27. aprīlī – <i>Sandrone</i> /EUIPO – <i>J. Garcia Carrion</i> (“Luciano Sandrone”)	38
2018/C 231/49	Lieta T-269/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. maijā – <i>Inditex</i> /EUIPO – <i>Fauf</i> (“ZARA”)	38
2018/C 231/50	Lieta T-271/18: Prasība, kas celta 2018. gada 3. maijā – <i>Mauritsch</i> /INEA	39
2018/C 231/51	Lieta T-276/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – <i>Julius-K9</i> /EUIPO – <i>El Corte Inglés</i> (“K9 UNIT”)	40
2018/C 231/52	Lieta T-277/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – <i>Zitro IP</i> /EUIPO (“PICK & WIN MULTISLOT”)	40
2018/C 231/53	Lieta T-279/18: Prasība, kas celta 2018. gada 30. aprīlī– <i>Alliance Pharmaceuticals</i> /EUIPO – <i>AxiCorp</i> (“AXICORP ALLIANCE”)	41
2018/C 231/54	Lieta T-287/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – <i>M. I. Industries</i> /EUIPO – <i>Natural Instinct</i> (“Nature’s Variety Instinct”)	42
2018/C 231/55	Lieta T-288/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – <i>M. I. Industries</i> /EUIPO – <i>Natural Instinct</i> (“NATURE’S VARIETY INSTINCT”)	43
2018/C 231/56	Lieta T-290/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – <i>Agmin Italy</i> /Komisija	43
2018/C 231/57	Lieta T-291/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. maijā – <i>Biedermann Technologies</i> /EUIPO (“Compliant Constructs”)	45
2018/C 231/58	Lieta T-296/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. maijā – <i>Polskie Linie Lotnicze “LOT”</i> /Komisija	45
2018/C 231/59	Lieta T-300/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	46
2018/C 231/60	Lieta T-301/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	48

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 231/01)

Jaunākā publikācija

OV C 221, 25.6.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 211, 18.6.2018.

OV C 200, 11.6.2018.

OV C 190, 4.6.2018.

OV C 182, 28.5.2018.

OV C 166, 14.5.2018.

OV C 161, 7.5.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 2. maija spriedums (*Tribunale di Varese* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *Mauro Scialdone*

(Lieta C-574/15) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — LES 4. panta 3. punkts — LESD 325. panta 1. punkts — Direktīva 2006/112/EK — PIF konvencija — Sankcijas — Līdzvērtības un efektivitātes principi — No ikgadējās deklarācijas izrietošā PVN nesamaksāšana tiesību aktos paredzētajā termiņā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā brīvības atņemšanas sods ir paredzēts tikai tad, ja nesamaksātā PVN summa pārsniedz konkrētu kriminālatbildības noteikšanas sliekšni — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts zemāks kriminālatbildības noteikšanas sliekšnis attiecībā uz ienākumu gūšanas vietā ieturamā ienākuma nodokļa nesamaksāšanu)

(2018/C 231/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Varese

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Mauro Scialdone

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas lasīta kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 325. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka no ikgadējās deklarācijas izrietošā par noteiktu taksācijas gadu maksājamā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nesamaksāšana tiesību aktos noteiktajos termiņos ir uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu, kas ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu tikai tad, ja nesamaksātā PVN summa pārsniedz kriminālatbildības iestāšanās sliekšni 250 000 euro, savukārt attiecībā uz ieturētā ienākuma nodokļa nesamaksāšanas nodarījumu ir paredzēts kriminālatbildības iestāšanās sliekšnis 150 000 euro.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 8. maija spriedums (*Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – K.A. u.c./Belgische Staat

(Lieta C-82/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Robežkontrole, patvērums, imigrācija — LESD 20. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 24. pants — Direktīva 2008/115/EK — 5. un 11. pants — Trešās valsts valstspiederīgais, uz kuru attiecas aizliegums ieceļot teritorijā — Uzturēšanās pieteikums ģimenes atkalapvienošanās nolūkā ar Eiropas Savienības pilsoni, kurš nekad nav izmantojis savu pārvietošanās brīvību — Atteikums izskatīt pieteikumu)

(2018/C 231/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāji: K.A., M.Z., M.J., N.N.N., O.I.O., R.I., B.A.

Atbildētāja: Belgische Staat

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, it īpaši tās 5. un 11. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz tādu dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru uzturēšanās pieteikums ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, kuru tās teritorijā ir iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, tāda Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, kam ir šīs dalībvalsts pilsonība un kas nekad nav izmantojis savu pārvietošanās brīvību, netiek izskatīts tikai tādēļ vien, ka uz šo trešās valsts valstspiederīgo attiecas aizliegums ieceļot minētajā teritorijā.
- 2) LESD 20. pants ir jāinterpretē šādi:
 - tas nepieļauj dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru tāds pieteikums netiek izskatīts tikai šāda iemesla dēļ, neizvērtējot, vai starp šo Savienības pilsoni un šo trešās valsts valstspiederīgo pastāv tāda veida atkarības attiecības, ka, atsakoties piešķirt pēdējam atvasinātas uzturēšanās tiesības, minētais Savienības pilsonis faktiski būtu spiests atstāt Savienības teritoriju kopumā un tādējādi viņam tiktu liegta iespēja efektīvi izmantot tiesību, ko viņam piešķir viņa statuss, pašu būtību;
 - ja Savienības pilsonis ir pilngadīgs, tādas atkarības attiecības, kas saskaņā ar šo pantu var pamatot atvasinātu uzturēšanās tiesību piešķiršanu attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam, ir iedomājamas tikai izņēmuma gadījumos, kad, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, attiecīgā persona nekādi nevarētu tikt nošķirta no sava ģimenes locekļa, no kura tā ir atkarīga;
 - ja Savienības pilsonis ir nepilngadīgs, vērtējumam par šādu atkarības attiecību esību bērna prioritārajās interesēs ir jābūt balstītam uz visu lietas apstākļu ņemšanu vērā, īpaši bērna vecumu, viņa fizisko un emocionālo attīstību, viņa emocionālo attiecību līmeni ar katru vecāku, kā arī risku, kādu bērna nošķiršana no vecāka, trešās valsts valstspiederīgā, varētu radīt šī bērna emocionālajam līdzsvaram; ģimenes saišu esība ar šo valstspiederīgo, vai tās būtu bioloģiskas vai juridiskas, nav pietiekama un kopdzīve ar šādu valstspiederīgo nav nepieciešama, lai pierādītu šādas atkarības attiecības;

- nav nozīmes faktam, ka atkarības attiecības, uz kurām trešās valsts valstspiederīgais atsaucas, lai pamatotu savu uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, ir izveidojušās pēc tam, kad attiecībā uz viņu ir pieņemts lēmums par aizliegumu iecelt teritorijā;
 - nav nozīmes faktam, ka lēmums par aizliegumu iecelt teritorijā, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, ir kļuvis galīgs brīdī, kad viņš iesniedz uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, un
 - nav nozīmes faktam, ka aizliegums iecelt teritorijā, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš ir iesniedzis uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, ir pamatots ar atgriešanās pienākuma neievērošanu; ja šāds lēmums ir pamatots ar sabiedriskās kārtības apsvērumiem, tie var izraisīt atteikumu piešķirt šim trešās valsts valstspiederīgajam atvasinātas uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja no visu lietas apstākļu konkrēta vērtējuma, ievērojot samērīguma principu, iespējami iesaistītā bērna vai bērnu interešu prioritāti un pamattiesības, izriet, ka ieinteresētā persona rada reālu, pašreizēju un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai.
- 3) Direktīvas 2008/115 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts praksi, saskaņā ar kuru attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, uz kuru jau attiecas atgriešanas lēmums, kas papildināts ar iecelšanas aizliegumu, kurš joprojām ir spēkā, atgriešanas lēmums tiek pieņemts, neņemot vērā viņa ģimenes dzīves apstākļus un īpaši viņa nepilngadīgā bērna intereses, kas ir minētas uzturēšanās pieteikumā ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, kurš ir iesniegts pēc šāda iecelšanas aizlieguma pieņemšanas, izņemot gadījumu, ja ieinteresētā persona šos faktus būtu varējusi norādīt agrāk.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 2. maija spriedums (*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg* (Nīderlande), *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (C-331/16), *H.F./Belgische Staat* (C-366/16)

(Apvienotās lietas C-331/16 un C-366/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 27. panta 2. punkta otrā daļa — Iecelšanas un uzturēšanās tiesību ierobežošana sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ — Izraidīšana no valsts teritorijas sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ — Darbība, kas rada faktiskus, attiecīgajā brīdī esošus un pietiekami nopietnus draudus, kuri skar kādu no sabiedrības pamatinteresēm — Persona, kuras patvēruma pieteikums ir noraidīts Ženēvas konvencijas 1. panta F nodaļā vai Direktīvas 2011/95/ES 12. panta 2. punktā paredzēto iemeslu dēļ — 28. panta 1. punkts — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Aizsardzība pret izraidīšanu — Uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējo desmit gadu laikā — Primāri valsts drošības apsvērumi — Jēdziens)

(2018/C 231/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesas

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietu puses

Prasītāji: *K.* (C-331/16), *H.F.* (C-366/16)

Atbildētāji: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (C-331/16), *Belgische Staat* (C-366/16)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 27. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoni vai trešās valsts valstspiederīgo – šāda pilsoņa ģimenes locekli –, kas lūdz piešķirt tiesības uzturēties dalībvalsts teritorijā, pagātnē ir pieņemts lēmums liegt viņam bēgļa statusu atbilstoši Konvencijas par bēgļa statusu, kas parakstīta Ženēvā 1951. gada 28. jūlijā un papildināta ar 1967. gada 31. janvārī Ņujorkā noslēgto Protokolu par bēgļa statusu, 1. panta F nodaļai vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu 12. panta 2. punktam, neļauj šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm automātiski secināt, ka vienkārša viņa klātbūtne šajā teritorijā – neatkarīgi no tā, vai pastāv recidīva risks, – rada faktiskus, attiecīgajā brīdī esošus un pietiekami nopietnus draudus kādai no sabiedrības pamatinteresēm, kas varētu attaisnot uz sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumiem balstītu pasākumu veikšanu.

Šādu draudu esamības konstatējumam ir jābalstās uz uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu veiktu vērtējumu par attiecīgā indivīda personisko rīcību, ņemot vērā lēmumā par bēgļa statusa liegšanu izdarītos konstatējumus un apstākļus, ar kuriem šis lēmums ir pamatots, it īpaši šim indivīdam pārmesto noziegumu vai darbību būtību un smagumu, to, cik lielā mērā viņš personiski bijis iesaistīts šajos noziegumos vai darbībās, iespējamo tādu pamatu esamību, kas atbrīvo no kriminālatbildības, kā arī to, vai viņš ir vai nav ticis notiesāts kriminālprocesā. Šajā visaptverošajā vērtējumā ir jāņem vērā arī laiks, kāds pagājis kopš brīža, kad – kā tiek pieņemts – tikuši izdarīti šie noziegumi vai darbības, kā arī minētā indivīda turpmākā uzvedība, it īpaši tādā ziņā, vai šī uzvedība liecina par to, ka viņam saglabājas naidīga attieksme pret LES 2. un 3. pantā minētajām pamatvērtībām tādējādi, ka tas varētu traucēt iedzīvotāju mieram un fiziskajai drošībai. Apstākļi, ka šī indivīda rīcība pagātnē iekļaujas specifiskā viņa izcelsmes valsts vēsturiskajā un sociālajā kontekstā, kas nevar atkārtoties uzņēmējā dalībvalstī, vien nerada šķērslī šādam konstatējumam.

Saskaņā ar samērīguma principu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm turklāt ir jālīdzsvaro attiecīgās sabiedrības pamatintereses aizsardzība, no vienas puses, un konkrētā indivīda intereses, kas attiecas uz viņa kā Savienības pilsoņa pārvietošanās un uzturēšanās brīvības īstenošanu, kā arī viņa tiesībām uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību.

- 2) Direktīvas 2004/38 28. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja paredzētie pasākumi ietver konkrētā indivīda izraidīšanu no uzņēmējas dalībvalsts, tai ir jāņem vērā šim indivīdam pārmestās rīcības būtība un smagums, viņa uzturēšanās šajā dalībvalstī ilgums un attiecīgā gadījumā likumība, laikposms, kāds pagājis kopš viņam pārmestās rīcības īstenošanas, viņa uzvedība šajā laikposmā, pašreizējās viņa bīstamības sabiedrībai pakāpe, kā arī sociālo, kultūras un ģimenes saīšu ar šo dalībvalsti ciešums.

Direktīvas 2004/38 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoni, kuram nav tiesību pastāvīgi uzturēties uzņēmējā dalībvalstī šīs direktīvas 16. panta un 28. panta 2. punkta izpratnē.

(¹) OV C 326, 5.9.2016.
OV C 343, 19.9.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 3. maija spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Lieta C-376/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Publiski pakalpojumu līgumi — Ārējo pakalpojumu attiecībā uz programmu un projektu vadīšanu, kā arī tehniskām konsultācijām informācijas tehnoloģiju jomā sniegšana — Kaskādes procedūra — Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pants — Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta 1. punkts un 84. panta 1. punkts — Aizliegums lemt “ultra petita” — Apakškritēriju novērtējums piešķiršanas kritēriju ietvaros — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – 100. panta 2. punkts — Lēmums par piedāvājuma noraidīšanu — Pamatojuma nesniegšana — Iespējas zaudēšana — Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — Prasība par kaitējuma atlīdzību)

(2018/C 231/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: N. Bambara, kam palīdz P. Wytinck un B. Hoorelbeke, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (pārstāvji: M. Sfyri, C.-N. Dede un V. Alevizopoulou, dikigoroji)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa sprieduma European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248) rezolutīvās daļas no 2) līdz 5) punktam.
- 2) Noraidīt apelācijas sūdzību pārējā daļā.
- 3) Noraidīt prasījumu par kaitējuma atlīdzību, ko European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA un Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ir izvirzījušas lietā T-556/11.
- 4) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), kā arī European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA un Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti gan ar apelācijas tiesvedību, gan arī ar tiesvedību pirmajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 402, 31.10.2016.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 6. decembrī Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. septembra spriedumu lietā T-83/16 Banca Monte dei Paschi di Siena un Banca Widiba SpA/EUIPO

(Lieta C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (pārstāvji: L. Trevisan, D. Contini, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Tiesa (desmitā palāta) ar 2018. gada 17. maija rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 6. decembrī Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. septembra spriedumu lietā T-84/16 Banca Monte dei Paschi di Siena SpA un Banca Widiba SpA/EUIPO

(Lieta C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (pārstāvji: L. Trevisan, D. Contini, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Tiesa (desmitā palāta) ar 2018. gada 17. maija rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. martā iesniedza Bundesarbeitsgericht (Vācija) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer

(Lieta C-168/18)

(2018/C 231/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Atbildētājs: Günther Bauer

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā ⁽¹⁾ 8. pants ir piemērojams, ja uzņēmuma veiktās vecuma apdrošināšanas pabalsti tiek piešķirti ar valsts finanšu darījumu uzraudzībai pakļautas starpuzņēmumu sociālā nodrošinājuma sabiedrības starpniecību un minētā sabiedrība finansiālu apsvērumu dēļ likumīgi samazina tās pabalstus ar uzraudzības iestādes piekrišanu un, lai gan darba devējam saskaņā ar valsts tiesībām ir saistību izpildes pienākums pret kādreizējiem darba ņēmējiem attiecībā uz samazinājumiem, taču, ņemot vērā darba devēja maksātspēju, tas nevar izpildīt savu pienākumu kompensēt šos pabalstu samazinājumus?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša:

Kādos apstākļos zaudējumi, kurus kādreizējais darba ņēmējs cieš darba devēja maksātspējas dēļ saistībā ar uzņēmuma veiktās vecuma apdrošināšanas pabalstiem, var tikt uzskatīti par acīmredzami nesamērīgiem un tāpēc radīt dalībvalstīm pienākumu šādā gadījumā nodrošināt minimālu aizsardzību, lai gan kādreizējais darba ņēmējs saņem vismaz pusi no pabalstiem, kas izriet no viņa iegūtajām tiesībām uz pensiju?

3) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2008/94/EK 8. pantam ir tieša iedarbība un vai tiesību norma, ja dalībvalsts šo direktīvu valsts tiesībās nav transponējusi vai ir transponējusi nepareizi, privātpersonai piešķir tiesības, kuras tā var izmantot valsts tiesā pret dalībvalsti?

4) Ja atbilde uz trešo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai saskaņā ar privāttiesībām dibināta sabiedrība, kuru dalībvalsts – darba devējiem saistošā veidā – ir noteikusi par subjektu, kas aizsargā uzņēmumu veikto vecuma apdrošināšanu pret maksātnespēju, kas ir pakļauta valsts finanšu darījumu uzraudzībai, kā arī kas saskaņā ar publiskajām tiesībām iekasē no darba devējiem iemaksas, kas ir nepieciešamas aizsardzībai pret maksātnespēju, un kā iestāde ar administratīvu aktu var radīt piespiedi izpildes priekšnoteikumus, ir dalībvalsts iestāde?

⁽¹⁾ OV 2008, L 283, 36. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 6. martā PTC Therapeutics International Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-718/15 PTC Therapeutics International Ltd/ Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

(Lieta C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: PTC Therapeutics International Ltd (pārstāvji: G. Castle, Solicitor, B. Kelly, Solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Demetriou, QC, C. Thomas, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Zāļu aģentūra, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt PTC apelācijas sūdzību un atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- atcelt PTC 2015. gada 25. novembrī paziņoto EMA lēmumu publiskot noteiktu informāciju atbilstoši Pārskatāmības regulai ⁽¹⁾;
- nodot minēto lēmumu atpakaļ EMA pārskatīšanai attiecībā uz konfidencialu rindkopu redakciju, konsultējoties ar PTC, un
- piespriest EMA atlīdzināt PTC gan tiesāšanās, gan pārējos ar šo lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spriedums būtu jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- Vispārējā tiesa nav konstatējusi, ka attiecīgie dokumenti bija aizsargāti ar vispārējo konfidencialitātes prezumpciju;
- Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka attiecīgie dokumenti visi ir konfidenciala komercinformācija, kas ir aizsargāta ar Pārskatāmības regulas 4. panta 2. punktu;

- Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka attiecīgie dokumenti ir aizsargājami atbilstoši Pārskatāmības regulas 4. panta 3. punktam; un
- EMA nav veikusi tiesību aktos paredzēto līdzsvarošanu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 7. martā MSD Animal Health Innovation GmbH un Intervet international BV iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-729/15 MSD Animal Health Innovation GmbH un Intervet international BV/Eiropas Zāļu aģentūra

(Lieta C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (pārstāvji: P. Bogaert, advocaat, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford, QC, C. Thomas, Barrister)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- atcelt apelācijas sūdzības iesniedzējiem 2015. gada 3. decembrī paziņoto EMA lēmumu publiskot noteiktu informāciju atbilstoši Pārskatāmības regulai (¹), un
- piespriest EMA atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējiem gan tiesāšanās, gan pārējos ar šo lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spriedums būtu jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- Vispārējā tiesa nav konstatējusi, ka attiecīgie dokumenti bija aizsargāti ar vispārējo konfidencialitātes prezumpciju;
- Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka attiecīgie dokumenti visi ir konfidenciāla komercinformācija, kas ir aizsargāta ar Pārskatāmības regulas 4. panta 2. punktu;
- Vispārējā tiesa nav atzinusi, ka attiecīgie dokumenti ir aizsargājami atbilstoši Pārskatāmības regulas 4. panta 3. punktam; un
- EMA nav veikusi tiesību aktos paredzēto līdzsvarošanu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. martā iesniedza Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen

(Lieta C-203/18)

(2018/C 231/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītāji: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Atbildētāja: Land Nordrhein-Westfalen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006⁽¹⁾ (2006. gada 15. marts) 13. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktā atkāpe redakcijā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 165/2014⁽²⁾ (2014. gada 4. februāris) 45. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemēro tikai transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām, kurus izmanto vienīgi nolūkā piegādāt sūtījumus, sniedzot universālo pakalpojumu, vai tomēr to var piemērot arī tad, ja transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu kombinācijas pasta sūtījumu piegādei, sniedzot universālo pakalpojumu, izmanto arī pārsvarā vai citādā veidā noteiktā apmērā?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētās atkāpes kontekstā, lai novērtētu, vai transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu kombinācijas izmanto vienīgi sūtījumu piegādei, sniedzot universālo pakalpojumu, vai – attiecīgā gadījumā – tos šajā nolūkā izmanto arī pārsvarā vai citādā veidā noteiktā apmērā, ir jāņem vērā transportlīdzekļa vai transportlīdzekļu kombinācijas vispārīga izmantošana vai arī transportlīdzekļa vai transportlīdzekļu kombinācijas konkrēta izmantošana atsevišķā braucienā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (OV L 60, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. martā iesniedza Schienen-Control Kommission (Austrija) – WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG

(Lieta C-210/18)

(2018/C 231/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Schienen-Control Kommission

Pamatlietas puses

Prasītāja: WESTbahn Management GmbH

Atbildētāja: ÖBB-Infrastruktur AG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, ⁽¹⁾ II pielikuma 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētajā elementā “pasažieru dzelzceļa stacijas, to ēkas un cits aprīkojums” ietilpst tādi dzelzceļa infrastruktūras elementi kā “pasažieru platformas” atbilstoši šīs direktīvas I pielikuma otrajam ievilkumam?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, II pielikuma 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētajā elementā “dzelzceļa infrastruktūras izmantošana” ietilpst pasažieru platformu izmantošana atbilstoši šīs direktīvas I pielikuma otrajam ievilkumam?

⁽¹⁾ OV 2012, L 343, 32. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza Naczelny Sąd
Administracyjny (Polija) – Budimex S.A.**

(Lieta C-224/18)

(2018/C 231/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prašītāja: Budimex S.A.

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

Vai situācijā, kurā darījuma puses vienojušās, ka, lai samaksātu atlīdzību par būvniecības darbiem vai būvniecības-montāžas darbiem, ir nepieciešams, lai pasūtītājs darbu izpildi apstiprinātu šo darbu pieņemšanas-nodošanas aktā, ar šādu darījumu saistīta pakalpojuma sniegšana, par kuru ir runa Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 63. pantā, notiek faktiskas būvniecības darbu vai būvniecības-montāžas darbu izpildes brīdī vai arī šo darbu izpildes apstiprināšanas brīdī, ko pasūtītājs paudis darbu pieņemšanas-nodošanas aktā?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza Naczelny Sąd
Administracyjny (Polija) – Grupa Lotos S.A.**

(Lieta C-225/18)

(2018/C 231/14)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: Grupa Lotos S.A.

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pantam, kā arī neitralitātes un samērīguma principiem nav pretrunā tāds regulējums kā tas, kas ir paredzēts 2004. gada 11. marta *Ustawa o podatku od towarów i usług* [Likuma par preču un pakalpojumu nodokli] [oriģ. II lpp.] (2011. gada Dz. U., Nr. 177, poz. 1054 ar turpmākajiem grozījumiem; pašlaik 2017. gada Dz. U., poz. 1221 ar turpmākajiem grozījumiem) 88. panta 1. punkta 4. apakšpunktā, saskaņā ar kuru maksājamā nodokļa summas samazināšana vai summas starpības atlīdzināšana netiek piemērota nodokļa maksātāja iegādātajiem izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumiem, izņemot gatavus ēdienus pasažieriem, kurus iegādājas nodokļa maksātāji, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, arī situācijā, kad šie regulējumi ir ieviesti likumā, pamatojoties uz Padomes Sestās direktīvas⁽²⁾ (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 17. panta 6. punktu?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungārija) – VE/WD

(Lieta C-227/18)

(2018/C 231/15)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Budai Központi Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: VE

Atbildētāja: WD

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai varētu nekvalificēt kā negodīgu tādu līguma noteikumu, ciktāl tas, ievērojot tā ekonomiskās sekas, ir uzrakstīts skaidrā un saprotamā valodā, ar kuru valūtas maiņas risks tiek uzlikts patērētājam (piegādātājs vai pārdevējs izmanto šo noteikumu kā vispārēju līguma nosacījumu, un tas nav ticis atsevišķi apspriests), un kas ir uzrakstīts katrā ziņā vispārēja likumiska informēšanas pienākuma dēļ, ja minētajā noteikumā nav skaidri formulēts brīdinājums par to, ka atmaksājamo maksājumu apmērs saskaņā ar aizdevuma līgumu var pārsniegt patērētāja ienākumu apmēru, ko piegādātājs vai pārdevējs ir ņēmis vērā maksātspējas vērtējumā, vai sasniegt daudz lielāku [nekā paredzēts] daļu no šiem ienākumiem, ņemot vērā arī to, ka piemērojamajā valsts tiesiskajā regulējumā ir prasīts detalizēts riska izklāsts rakstveidā, nevis tikai vienkāršs paziņojums par riska esamību, kā arī tā sadalījums, ņemot vērā arī to, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-26/13 74. punktu piegādātājam vai pārdevējam var tikt prasīts, lai tas ne tikai padara risku identificējamu patērētājam, bet arī lai patērētājs būtu spējīgs novērtēt ekonomiskās sekas, kuras var būt potenciāli ievērojamas un kas patērētājam rodas no valūtas maiņas kursa riska uzņemšanās, un līdz ar to novērtēt aizdevuma kopējās izmaksas?

- 2) Vai varētu nekvalificēt kā negodīgu tādu līguma noteikumu, ciktāl tas, ievērojot tā ekonomiskās sekas, ir uzrakstīts skaidrā un saprotamā valodā, ar kuru valūtas maiņas risks tiek uzlikts patērētājam (piegādātājs vai pārdevējs izmanto šo noteikumu kā vispārēju līguma nosacījumu, un tas nav ticis atsevišķi apspriests), un kas ir uzrakstīts katrā ziņā vispārēja likumiska informēšanas pienākuma dēļ, ja minētajā noteikumā nav skaidri formulēts brīdinājums par to, ka aizdevuma līgumā nav noteikti valūtas maiņas kursa griesti, ņemot vērā arī to, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-26/13 74. punktu piegādātājam vai pārdevējam var tikt prasīts, lai tas ne tikai padara risku identificējamu patērētājam, bet arī lai patērētājs būtu spējīgs novērtēt ekonomiskās sekas, kuras var būt potenciāli ievērojamas un kas patērētājam rodas no valūtas maiņas kursa riska uzņemšanās, un līdz ar to novērtēt aizdevuma kopējās izmaksas?
- 3) Vai Direktīva 93/13⁽¹⁾ un it īpaši tās preambulas pēdējais apsvēruma, pielikuma 1. punkta o) apakšpunkts, 3. panta 3. punkts un 6. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka – it īpaši ņemot vērā citu starpā spriedumā C-42/15 noteikto kritēriju, ka ir nepieciešamas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas patērētāju aizsardzībai – Savienības tiesībām ir pretrunā dalībvalsts judikatūra, juridiskā interpretācija vai tiesību norma, saskaņā ar kuru tiesiskās sekas (pilnīga spēkā neesamība, kas pamatojas uz tiesību nomas pārkāpumu, vai pat zaudējumu atlīdzināšana vai citas sekas, kas pamatojas uz jebkādu juridisku dokumentu), kuras šajā dalībvalstī izriet no tāda kredītnovērtējuma, kas nav rūpīgs un vispusīgs, neaizsargā parādnieku un ir nolaidīgs (piemēram, neizvērtējot valūtas maiņas kursa riska ietekmi, kas ir saistīta ar būtisku atmaksājamo maksājumu un pamatsummas palielināšanos), ir patērētājam nelabvēlīgākas nekā sākotnējā stāvokļa atjaunošana (*restitutio in integrum*), pamatojoties uz kuru, patērētājs-parādnieks tiek atbrīvots no valūtas maiņas riska, proti, no atmaksājamo maksājumu palielināšanās valūtas maiņas kursa izmaiņu rezultātā, un viņam attiecīgā gadījumā tiek ļauts atmaksāt pamatsummu pa daļām?
- 4) Vai saistībā ar Direktīvas 93/13 preambulas divdesmitajā apsvērumā paredzētās iespējas faktiski izskatīt visus noteikumus un šīs direktīvas 4. panta 2. punktā un 5. pantā noteiktās skaidrības un saprotamības prasības interpretāciju būtu jāuzskata, ka attiecīgie līguma noteikumi nav negodīgi gadījumā, ja aizdevuma līgumā tūri informatīvi ir paziņots kāds būtisks elements (piemēram, līguma priekšmets, proti, aizdevuma summa, atmaksājamās daļas un darījuma procenti), neprecizējot, vai informācijas nolūkos paziņotais [līguma] fragments ir līgumslēdzējām pusēm juridiski saistošs?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza Kúria (Ungārija) – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. un citi

(Lieta C-228/18)

(2018/C 231/16)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Atbildētāja pirmajā instancē un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Gazdasági Versenyhivatal

Pieteicējas pirmajā instancē un atbildētājas kasācijas tiesvedībā: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka tā pārkāpumu var veidot viena un tā pati rīcība, ņemot vērā gan tās pretkonkurences mērķi, gan tās pretkonkurences sekas, abus šos elementus aplūkojot kā neatkarīgus juridiskos pamatus?
- 2) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka šajā tiesvedībā aplūkotais nolīgums, kas noslēgts starp Ungārijas bankām, kurā attiecībā uz divām maksājumu karšu sabiedrībām – *MasterCard* un *Visa* – ir noteikta vienota starpbanku komisijas maksa, kas izdevējbankām ir jāmaksā par šo sabiedrību maksājuma karšu izmantošanu, ir konkurences ierobežojums tā mērķa dēļ?
- 3) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka par starpbanku nolīguma pusēm ir jāuzskata arī tādas kredītkaršu sabiedrības, kas nav tieši piedalījušās nolīguma satura noteikšanā, bet darīja iespējamu tā pieņemšanu, to akceptēja un piemēroja, vai arī ir jāuzskata, ka šīs sabiedrības saskaņoja savu rīcību ar nolīgumu noslēgušo banku [rīcību]?
- 4) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka, ņemot vērā tiesvedības priekšmetu, konkurences tiesību pārkāpuma vērtējuma mērķim nav jānošķir, vai runa ir par dalību nolīgumā vai arī par rīcības saskaņošanu ar banku, kuras bija nolīguma dalībnieces, rīcību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*

(Lieta C-235/18)

(2018/C 231/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*

Piedalās: *Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie* (tagad – *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie*)

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais jēdziens ietver darbības, kas saistītas ar degvielas karšu izsniegšanu un pārrunu veikšanu, finansēšanu un norēķināšanos par degvielas iegādi, izmantojot šīs kartes, vai arī šādas kompleksās darbības var tikt uzskatītas par ķēdes darījumiem, kuru galvenais mērķis ir degvielas piegāde?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 16. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-216/15 *Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Komisija*

(Lieta C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. J. Loewenthal un F. Tomat)

Pārējie lietas dalībnieki: *Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.*, Slovākijas Republika, *Union zdravotná poisťovňa a.s.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-216/15 *Dôvera/Komisija*;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- pakārtoti, izmantot tās pilnvaras atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu šajā lietā, ja tā nodos lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, vai piespriest *Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.* un *Union zdravotná poisťovňa a.s.* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja tā pieņems galīgo spriedumu attiecīgā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla Komisijas Lēmumu (ES) 2015/248 (2014. gada 15. oktobris) par Slovākijas Republikas īstenotajiem pasākumiem SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) attiecībā uz *Spoločná zdravotná poisťovňa a.s. (SZP)* un *Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. (VZP)* (OV 2015, L 41, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzības par pārsūdzēto spriedumu pamatojumam Komisija ir izvirzījusi trīs pamatus.

Pirmkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši Tiesas Statūtu 36. pantam un 53. panta pirmajai daļai. No pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi apstrīdēto lēmumu, atbalstot prasītāja pirmajā instancē izvirzīto otro pamatu, proti, to, ka Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka Slovākijas obligātā veselības apdrošināšanas sistēma galvenokārt ir balstīta uz solidaritāti. Tomēr tiesiskais standarts, ko tā faktiski piemēroja šī lēmuma atcelšanai, ir standarts, ko bija piedāvājis prasītājs atbilstoši savam pirmajā instancē izvirzītajam pirmajam pamatam, proti, tas, ka jebkādu ar saimniecisko darbību saistītu iezīmju esamība vien jau pārveido veselības apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu par saimniecisku darbību. Tā kā tiesiskais standarts atbilstoši prasītāja izvirzītajam pirmajam un otrajam pamatam bija savstarpēji izslēdzošs, Komisijai nav saprotams, uz kāda pamata apstrīdētais lēmums ir ticis atcelts.

Otrkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kļūdaini interpretējot uzņēmuma jēdzienu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa pievienojās Komisijas secinājumam, ka Slovākijas obligātā veselības apdrošināšanas sistēma galvenokārt ir balstīta uz solidaritāti, kā arī tās skaidrojuma, ka minētās sistēmas ar saimniecisko darbību saistītās iezīmes tika ieviestas, lai nodrošinātu tās sociālo un ar solidaritāti saistīto mērķu sasniegšanu. Tā tomēr secināja, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, secinādama, ka atbilstoši Slovākijas obligātās veselības apdrošināšanas sistēmai veiktajai veselības apdrošinātāju darbībai nav saimnieciska rakstura. Tā nonāca pie šī secinājuma, uzsverdama apdrošinātāju spēju realizēt, izmantot un sadalīt to peļņas daļu un starp apdrošinātājiem pastāvošo konkurenci par klientiem un pakalpojumu kvalitāti. Turpinājumā tā secināja, ka tikai tas vien, ka Slovākijā pastāv apdrošinātāji, kas darbojas peļņas gūšanas nolūkā, plašākās ietekmes izplatīšanās rezultātā pārveido SZP un VZP par uzņēmumiem LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Izdarot šādu secinājumu, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā judikatūru, saskaņā ar kuru veselības apdrošināšanas sistēmai, kura galvenokārt ir balstīta uz solidaritāti un kuras ar saimniecisko darbību saistītās iezīmes tika ieviestas, lai nodrošinātu sistēmas turpinātību un tās pamatā esošo sociālo un ar solidaritāti saistīto mērķu sasniegšanu, nav saimnieciska rakstura, un tādējādi veselības apdrošināšanas pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas šajā sistēmā, nav uzskatāmi par uzņēmumiem.

Treškārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tai pirmajā instancē iesniegtos pierādījumus, secinot, ka starp veselības apdrošināšanas pakalpojumu sniedzējiem Slovēnijā pastāvēja "intensīva un kompleksa konkurence", lai arī lietas materiālos bija norādes tikai par ļoti ierobežotu konkurences apjomu saistībā ar fakultatīvo pabalstu bezmaksas sniegšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. aprīlī iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) – *Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio "Syndesmos Iiton", Somateio "Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis", Somateio "Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ"/Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis*

(Lieta C-280/18)

(2018/C 231/19)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio "Syndesmos Iiton", Somateio "Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis"* un *Somateio "Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ"*

Atbildētāji: *Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou* un *Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis*

Persona, kas iestājusies lietā: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmetallefsis Akiniton

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2011/92/EK⁽¹⁾ 6. un 11. pants, kas interpretēti kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā minētajām normām, var tikt interpretēti tādējādi, ka ar tiem ir saderīgas tādas valsts tiesību normas, kādas ir izklāstītas [lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu] 8., 9. un 10. punktā un kurās ir paredzēts, ka procedūras, kas norisinās, pirms tiek pieņemts lēmums par vides prasību apstiprināšanu attiecībā uz būvdarbiem un darbībām, kurām ir būtiska ietekme uz vidi (ietekmes uz vidi novērtējumu publicēšana, sabiedrības informēšana un tās dalība apspriešanā), uzsāk un vada galvenokārt reģiona plašākā administratīvā vienība, nevis attiecīgā pašvaldība?

2) Vai Direktīvas 2011/92/EK 6. un 11. pants, kas interpretēti kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā minētajām normām, var tikt interpretēti tādējādi, ka ar tiem ir saderīga valsts tiesību sistēma, kas izklāstīta tajos pašos punktos un kas galu galā paredz, ka lēmumu par vides prasību apstiprināšanu attiecībā uz būvdarbiem un darbībām, kurām ir būtiska ietekme uz vidi, publicēšana atbilstošā tīmekļa vietnē rada prezumpciju par ikvienas ieinteresētās personas pilnīgu informētību nolūkā sešdesmit (60) dienu termiņā izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas ir paredzēts spēkā esošajos tiesību aktos (Valsts Padomē celta prasība atcelt aktu), ievērojot tiesību aktus par ietekmes uz vidi novērtējumu publicēšanu, sabiedrības informēšanu un tās dalību vides prasību, kuras attiecas uz konkrētajiem būvdarbiem un darbībām, apstiprināšanas procedūrā, kas par šo procedūru norises centru nosaka plašāko reģiona administratīvo vienību, nevis attiecīgo pašvaldību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. maijā *Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 21. marta rīkojumu lietā T-361/17 *Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux*/Eiropas Komisija

(Lieta C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux* (pārstāvji: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advokāts, S. Dionnet, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 21. marta rīkojumu lietā T-361/17 *Eco-Bat Technologies* u.c./Komisija;
- pasludināt par pieņemamu apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību, kas ir reģistrēta kā lieta T-361/17;
- nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai atceltu vai samazinātu sodu, ko Komisija ir piemērojusi ar sākotnējo lēmumu, kas labots ar grozošo lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsaucies datumu nosakot nevis pēc galīgā, pareizā un visādā ziņā – it īpaši attiecībā uz apelācijas sūdzības priekšmetu – pilnīgā lēmuma, bet gan pēc sākotnējā, nepilnīgā lēmuma. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sūdzības iesniedzēju pamattiesības, jo īpaši, viņu tiesības uz aizstāvību. Personai esot tiesības pilnībā izmantot noilguma termiņu, sākot no brīža, kad tiek veikti būtiski grozījumi lēmumā. Uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējiem esot bijis jāpaļaujas uz pieņēmumu, lai pilnībā saprastu, kā Komisija ir aprēķinājusi sodu, Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini interpretējusi Komisijas pienākumu sniegt pamatojumu un ievērot labas pārvaldības principu.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – Bayer CropScience u.c./Komisija

(Lietas T-429/13 un T-451/13) ⁽¹⁾

(Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela klotianidīns, tiametoksams un imidakloprīds — Apstiprinājuma pārskatīšana — Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pants — Aizliegums izmantot un pārdot sēklas, kas apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgās darbīgās vielas — Regulas Nr. 1107/2009 49. panta 2. punkts — Piesardzības princips — Samērīgums — Tiesības tikt uzklautam — Ārpuslīgumiskā atbildība)

(2018/C 231/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim sur le Rhin, Vācija) (pārstāvji: K. Nordlander, advokāts, un P. Harrison, solicitor)

Prasītāja lietā T-429/13: Syngenta Crop Protection AG (Bāzele, Šveice), un 15 citas prasītājas, kuru nosaukumi ir ietverti sprieduma pielikumā (pārstāvji: sākotnēji D. Waelbroek, I. Antypas, advokāti, un D. Slater, solicitor, vēlāk D. Waelbroek un I. Antypas)

Atbildētāja lietās T-429/13 un T-451/13: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Ondrůšek un G. von Rintelen)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam lietās T-429/13 un T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Francija) (pārstāvji: L. Verdier un B. Trouvé, advokāti), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: H. Mercer, QC, un N. Winter, solicitor), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: D. Abrahams, barrister, I. de Seze un É. Mullier, advokāti), Rapol-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji C. Stallberg un U. Reese, vēlāk U. Reese un J. Szemjonneck, advokāti), European Seed Association (ESA) (Brisele) (pārstāvji: sākotnēji P. de Jong, P. Vlaemminck un B. Van Vooren, vēlāk P. de Jong, K. Claeý un E. Bertolotto, advokāti), Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: sākotnēji P. de Jong, P. Vlaemminck un B. Van Vooren, vēlāk P. de Jong, K. Claeý un E. Bertolotto, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam lietās T-429/13 un T-451/13: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg un C. Hagerman), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Parīze, Francija) (pārstāvji lietā T-429/13: B. Fau un J.-F. Funke, advokāti, un lietā T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Vācija), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Austrija) (pārstāvji: A. Willand un B. Tschida, advokāti), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brisele), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Beļģija), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (pārstāvis: B. Kloostra, advokāts), Stichting Greenpeace Council (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis: B. Kloostra, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 485/2013 (2013. gada 24. maijs), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz darbīgo vielu klotianidīna, tiametoksama un imidakloprīda apstiprināšanas nosacījumiem un tādu sēklu izmantošanas un tirdzniecības aizliegšanu, kuras apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur minētās darbīgās vielas (OV 2013, L 139, 12. lpp.), un, otrkārt, lietā T-451/13 prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atļūdzināt kaitējumu, kas esot radies prasītājām.

Rezolutīvā daļa

1) Lietas T-429/13 un T-451/13 apvienot galīgā sprieduma taisīšanai.

2) Prasības noraidīt.

- 3) Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG un citas prasītājas, kuru nosaukumi ir ietverti pielikumā, sedz savus, kā arī atbildzina Eiropas Komisijas, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV un Österreichischer Erwerbsimkerbund tiesāšanās izdevumus.
- 4) Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 5) L'Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), l'Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust un Stichting Greenpeace Council sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 325, 9.11.2013.

Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – BASF Agro u.c./Komisija

(Lieta T-584/13) ⁽¹⁾

(Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela fipronils — Apstiprinājuma pārskatīšana — Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pants — Aizliegums izmantot un pārdot sēklas, kas apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur attiecīgo darbīgo vielu — Regulas Nr. 1107/2009 49. panta 2. punkts — Piesardzības princips — Ietekmes novērtējums)

(2018/C 231/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: BASF Agro BV (Arnhem, Nīderlande) un 6 pārējās prasītājas, kuru nosaukumi ir ietverti sprieduma pielikumā (pārstāvji: J. P. Montfort un M. Peristeraki, advokats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Ondrůšek un G. von Rintelen)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: I. de Seze, É. Mullier, advokāti, un D. Abrahams, barrister), European Seed Association (ESA) (Brisele) (pārstāvji: sākotnēji P. de Jong, P. Vlaemminck un B. Van Vooren, vēlāk P. de Jong, K. Claeys un E. Bertolotto, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Vācija), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Austrija), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Vīne, Austrija) (pārstāvji: A. Willand un B. Tschida, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 781/2013 (2013. gada 14. augusts), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz darbīgas vielas fipronila apstiprināšanas nosacījumiem un tādu sēklu izmantošanas un tirdzniecības aizliegšanu, kas apstrādātas ar minēto darbīgo vielu saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem (OV 2013, L 219, 22. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 781/2013 (2013. gada 14. augusts), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz darbīgas vielas fipronila apstiprināšanas nosacījumiem un tādu sēklu izmantošanas un tirdzniecības aizliegšanu, kas apstrādātas ar minēto darbīgo vielu saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem, 1., 3. un 4. pantu.

- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus un atļūdzina BASF Agro BV un citu prasītāju, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā, kā arī Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) un European Seed Association (ESA) tiesāšanās izdevumus.
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund un Österreichischer Imkerbund (ÖIB) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 9, 11.1.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija spriedums – Esso Raffinage/ECHA

(Lieta T-283/15) ⁽¹⁾

(REACH — Dokumentācijas izvērtēšana — Reģistrācijas pieteikumu pareizības izskatīšana — Iesniegtās informācijas pārbaude un dokumentācijas izvērtēšanas papildu pasākumi — Paziņojums par neatbilstību — Vispārējās tiesas kompetence — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Tiesā un individuāls skārums — Pieņemamība — Juridiskais pamats — Regulas (EK) Nr. 1907/2006 41., 42. un 126. pants)

(2018/C 231/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Esso Raffinage (Kurbevuā, Francija) (pārstāvis: M. Navin-Jones, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (ECHA) (pārstāvji: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere un M. Heikkilä)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvis: T. Henze), Francijas Republika (pārstāvji: D. Colas un J. Traband) un Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. de Ree, M. Bulterman un M. Noort)

Priekšmets

Par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt ECHA 2015. gada 1. aprīļa vēstuli, kas adresēta Francijas ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement (Vides, ilgtspējīgas attīstības, transporta un mājokļu lietu ministrija) un kuras nosaukums ir "Paziņojums par neatbilstību pēc dokumentācijas izvērtēšanas lēmuma atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1907/2006".

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) 2015. gada 1. aprīļa vēstuli, kas adresēta Francijas ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement (Vides, ilgtspējīgas attīstības, transporta un mājokļu lietu ministrija) un kuras nosaukums ir "Paziņojums par neatbilstību pēc dokumentācijas izvērtēšanas lēmuma atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1907/2006", tostarp tās pielikumu.

- 2) Esso Raffinage un ECHA sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 17. maija spriedums – Lietuva/Komisija

(Lieta T-205/16) ⁽¹⁾

(Kohēzijas fonds — No finansējuma izslēgti izdevumi — Tehniskais atbalsts Kohēzijas fonda vadībai Lietuvā — PVN — Regulas (EK) Nr. 16/2003 11. panta 1. un 3. punkts — Finanšu atbalsta samazināšana)

(2018/C 231/24)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė un D. Stepanienė)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B.-R. Killmann un J. Jokubauskaitė)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 23. februāra Lēmumu C(2016) 969, final, par atbalsta samazinājumu no Kohēzijas fonda projektam “Tehniskais atbalsts Kohēzijas fonda vadībai Lietuvā”, ciktāl tajā paredzēts samazināt atbalstu par 137 864,61 EUR, kas atbilst PVN summai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas 2016. gada 23. februāra Lēmumu C(2016)969, final, par atbalsta samazinājumu no Kohēzijas fonda projektam “Tehniskais atbalsts Kohēzijas fonda vadībai Lietuvā”, ciktāl tajā paredzēts samazināt atbalstu par 137 864,61 EUR, kas atbilst PVN summai.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atļūdzina Lietuvas Republikas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – Troszczynski/Parlaments

(Lieta T-626/16) ⁽¹⁾

(Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerālsēkretāra kompetence — “Electa una via” — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums)

(2018/C 231/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mylène Troszczynski (Noyon, Francija) (pārstāvji: sākotnēji M. Ceccaldi, vēlāk F. Wagner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: G. Corstens un S. Seyr)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2016. gada 23. jūnija lēmumu piedzīt no prasītājas EUR 56 554, kas nepamatoti samaksāti kā parlamentārās palīdzības piemaksa, kā arī atcelt ar to saistīto paziņojumu par parādu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Mylène Troszczynski sedz ne tikai savus, bet arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 383, 17.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – Wirecard/EUIPO (“mycard2go”)

(Lieta T-675/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta pirmais teikums))

(2018/C 231/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wirecard AG (Aschheim, Vācija) (pārstāvis: A. Bayer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 21. jūlija lēmumu lietā R 282/2016-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “mycard2go” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 21. jūlija lēmumu lietā R 282/2016-4.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas ir radušies apelācijas procesā EUIPO.

⁽¹⁾ OV C 410, 7.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – Wirecard/EUIPO (“mycard2go”)(Lieta T-676/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts))

(2018/C 231/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wirecard AG (Aschheim, Vācija) (pārstāvis: A. Bayer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 21. jūlija lēmumu lietā R 280/2016-4 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “mycard2go” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Wirecard AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 410, 7.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – Deutsche Lufthansa/Komisija(Lieta T-712/16) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Gaisa transporta tirgus — Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas konkrētas saistības — Prasība atbrīvot no daļas pienākumu, kas ir saistību priekšmets — Samērīgums — Tiesiskā palāvība — Labas pārvaldības princips — Nepareiza pilnvaru izmantošana)

(2018/C 231/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG (Kēlnes, Vācija) (pārstāvis: S. Völcker, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Biolan, H. Leupold un I. Zaloguin)

Priekšmets

Par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 25. jūlija Lēmumu C(2016) 4964 final, ar kuru ir noraidīts prasītājas lūgums piešķirt atbrīvojumu no noteiktām saistībām, kas kļuvas obligātas ar Komisijas 2005. gada 4. jūlija lēmumu, ar kuru ir apstiprināta koncentrācija lietā COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Komisijas 2016. gada 25. jūlija Lēmumu C(2016) 4964 final, ar kuru noraidīts Deutsche Lufthansa AG lūgums piešķirt atbrīvojumu no noteiktām saistībām, kas kļuvušas obligātas ar Komisijas 2005. gada 4. jūlija lēmumu, ar kuru apstiprināta koncentrācija lietā COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss, ciktāl tas attiecas uz maršrutu Cīrihe–Stokholma.*
- 2) *Pārējā daļā prasību noraidīt.*
- 3) *Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

⁽¹⁾ OV C 462, 12.12.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – Netflix International un Netflix/Komisija

(Lieta T-818/16) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Individuāla skāruma neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)

(2018/C 231/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Netflix International BV (Amsterdama, Nīderlande) un Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze un E. H. Janssen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Samnadda, G. Braun un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 1. septembra Lēmumu (ES) 2016/2042 par atbalsta shēmu SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai (OV 2016, L 314, 63. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) *Prasību noraidīt kā nepieņemamu.*
- 2) *Par Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas, Nīderlandes Karalistes un Filmförderungsanstalt iesniegtajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā nav jālemj.*
- 3) *Netflix International BV un Netflix, Inc. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, izņemot ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus.*

- 4) *Netflix International, Netflix, Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste un Filmförderungsanstalt sedz savus ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus pašas.*

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. maija spriedums – Wirecard/EUIPO (“mycard2go”)

(Lieta T-860/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mycard2go” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts))

(2018/C 231/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wirecard AG (Aschheim, Vācija) (pārstāvis: A. Bayer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 3. oktobra lēmumu lietā R 281/2016-4 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “mycard2go” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Wirecard AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 6.2.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – Barnett/EESK

(Lieta T-23/17) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Izdienas pensija — Priekšlaicīga pensionēšanās, nesamazinot pensijas tiesības — Pasākums, kas agrāk bija paredzēts Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 9. panta 2. punktā — Dienesta intereses — Civildienesta tiesas pasludināta sprieduma par tiesību akta atcelšanu izpilde — Atbildība)

(2018/C 231/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inge Barnett (Roskilde, Dānija) (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (pārstāvji: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal un L. Camarena Januzec, pārstāvji, kam palīdz M. Troncoso Ferrer un F.-M. Hislair, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, galvenokārt, atcelt EESK 2016. gada 21. marta lēmumu, kurš pieņemts, izpildot 2015. gada 22. septembra spriedumu *Barnett/EESK* (F-20/14, EU:F:2015:107), ar ko prasītājam tika atteikta priekšlaicīga pensionēšanās, nesamazinot pensijas tiesības, un, pakārtoti, atlīdzināt viņai iespējami nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Inge Barnett atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 104, 3.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedums – Triggerball/EUIPO (Bumbas ar vairākām šķautnēm forma)

(Lieta T-387/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Bumbas ar vairākām šķautnēm forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 231/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Triggerball GmbH (Baiern–Piusheim, Vācija) (pārstāvis: H. Emrich, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 20. aprīļa lēmumu lietā R 376/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido bumbas ar vairākām šķautnēm forma, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Triggerball GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 256, 7.8.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. martā – SCF Terminal (Cyprus) un S H B/Padome u.c.

(Lieta T-199/18)

(2018/C 231/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: SCF Terminal (Cyprus) LTD (Limassol, Kipra) un S H B, Inc. (Monrovia, Libērija) (pārstāvji: P. Tridimas, Barrister, K. Kakoulli, P. Panayides un C. Pericleous, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eirogrupa un Eiropas Savienība

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājām samaksāt šim prasības pieteikumam pievienotajā sarakstā norādītās summas, pieskaitot procentus no 2013. gada 26. marta līdz Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanai;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ar pakārtotu prasījumu prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt Eiropas Savienības un/vai atbildētāju iestāžu ārpuslīgumisko atbildību;
- noteikt kārtību, kādā nosakāmi faktiskie atlīdzināmie prasītāju ciestie zaudējumi, un
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas izvirzīti prasībā lietā T-197/18, *JV Voscf* u.c./Padome u.c.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. aprīlī – Czarnecki/Parlaments

(Lieta T-230/18)

(2018/C 231/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polija) (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu;
- atcelt apstrīdēto Eiropas Parlamenta 2018. gada 7. februāra lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz, pirmkārt, tiesību uz nevainīguma prezumpciju, tiesību uz aizstāvību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu, un, otrkārt, uz labas pārvaldības principa, samērīguma principa un tiesību uz vārda brīvību pārkāpumu.

2. Otrais pamats ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, “*fumus persecutionis*” gadījumu un pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
3. Trešais pamats ir balstīts uz tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. aprīlī – *Netflix International* un *Netflix*/Komisija

(Lieta T-238/18)

(2018/C 231/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Netflix International BV* (Amsterdama, Nīderlande), *Netflix, Inc.* (*Los Gatos*, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *E. Batchelor*, *Solicitor*, *N. Niejahr*, *B. Hoorelbeke* un *A. Patsa*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 8. novembra lēmumu par valsts atbalstu SA.48950 (2017/N) par Francijas paziņotās atbalsta shēmas kinematogrāfijas mantojuma digitalizācijai pagarināšanu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 20. novembra lēmumu par valsts atbalstu SA.48907 (2017/N) par Francijas paziņotās automātiskās atbalsta shēmas audiovizuālajiem darbiem (mākslas filmas un radošas dokumentālās filmas) pagarināšanu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 20. novembra lēmumu par valsts atbalstu SA.48699 (2017/N) par Francijas paziņotās automātiskās atbalsta shēmas kinematogrāfijas darbu producēšanai un sagatavošanai pagarināšanu; un
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt *Netflix* tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza vienu pamatu.

Prasītāji norāda, ka Komisija esot pārkāpusi LESD 108. panta 3. punktu, neuzsākot formālo izmeklēšanas procedūru kā norādīts LESD 108. panta 2. punktā, pārbaudot Francijas paziņotās valsts atbalsta shēmas, uz kurām attiecas apstrīdētie lēmumi. Komisijai esot bijis jāuzsāk formālās izmeklēšanas procedūras par katru no trim valsts atbalsta shēmām dēļ nopietnajām grūtībām, ar kurām tā saskārās, pārbaudot katras no tām saderību ar iekšējo tirgu. Neuzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija esot pārkāpusi prasītājiem LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procesuālās tiesības.

Prasītāji apgalvo, ka nopietnu grūtību esamību apliecina:

- apstrīdēto lēmumu pamatā esošo iepriekšējās izskatīšanas procedūru apstākļi un ilgums, un

- apstrīdēto lēmumu saturs, īpaši saistībā ar valsts atbalsta shēmu finansēšanas mehānismiem un valsts atbalsta shēmu atbilstību tām ES tiesību normām, kas nav valsts atbalsta tiesiskais regulējums.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. aprīlī – SKS Import Export/Komisija

(Lieta T-239/18)

(2018/C 231/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisija)* (pārstāvis: *H. Chelly*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

to apmierināt un:

- daļēji atcelt Komisijas 2017. gada 13. decembra Deleģēto regulu (ES) 2018/212 attiecībā uz Tunisijas iekļaušanu tādu trešo valstu sarakstā, kuru nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā pastāv stratēģiskas nepilnības, kā teikts tās deklarācijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir atvedināts no Komisijas kompetences neesamības un būtisku procedūras noteikumu pārkāpuma, jo Komisija attiecībā uz Tunisijas un Eiropas Savienības asociācijas nolīgumu esot pārsniegusi savas pilnvaras, saskaņā ar kurām tai jautājuma izskatīšana bija jānodod Asociācijas padomei, lai tā šo strīdu atrisinātu vai, pakārtoti, pusēm dotu iespēju veikt vajadzīgos pasākumus savu interešu aizsardzībai.
2. Otrais pamats ir atvedināts no acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pirmkārt, Eiropas Savienības novērtējumā par Tunisiju un, otrkārt, *Groupe d'action financière internationale* [Starptautiskās finanšu darbību darba grupas] novērtējumā par Tunisiju. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka Komisija nav veikusi atbilstošus pasākumus, lai mazinātu riska palielināšanos, ko apstrīdētā deleģētā regula rada ekonomiskās attīstības procesam Tunisijā.
3. Trešais pamats ir atvedināts no Eiropas Savienības Līgumu pārkāpuma, it īpaši ticis pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 216. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru starptautiskie nolīgumi iestādēm ir saistoši.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – Bruno/Komisija

(Lieta T-241/18)

(2018/C 231/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Beļģija)* (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2017. gada 4. jūlija lēmumu;
- ja nepieciešams, atcelt 2018. gada 18. janvāra tiešo lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta un 12. panta 1. punkta piemērošanu, jo savā lēmumā Komisija noraidīja prasītāja lūgumu piešķirt viņam minētā pielikuma 12. panta 2. punktā paredzēto pabalstu sakarā ar atbrīvošanu no amata, tā vietā liekot prasītājam piemērot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktu, kas savukārt viņa gadījumā neesot piemērojams.
2. Ar otro pamatu tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu, jo pastāvoša likuma roba dēļ iepriekš minētās Civildienesta noteikumu normas esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principam.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – VV/Komisija

(Lieta T-242/18)

(2018/C 231/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VV (pārstāvis: F. Moyse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2017. gada 19. jūnija lēmumu un, ciktāl nepieciešams, 2018. gada 18. janvāra aktu, ar kuru ir noraidīta prasītāja sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt atklātā konkursa EPSO/AD/322/16 – Administratori revīzijas jomā (AD 5/AD 7) (OV 2016, C 171A, 1. lpp.) atlases komisijas lēmumu nepieļaut viņu minētajam konkursam, jo viņam nav augstākās izglītības diploms, kas apliecina vismaz trīs gadus ilgu izglītību paziņojumā par minēto konkursu norādītajās jomās.

Prasītājs prasības pamatojumam izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka konkursa atlases komisija, novērtējot kandidāta pieteikumā iekļauto informāciju, ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā. Atlases komisija, uzskatot, ka prasītājam nav vismaz trīs gadus ilgas pabeigtas augstākās izglītības, kuru apliecina diploms un kura ir nepieciešama pielaišanai konkursam, neesot ievērojusi paziņojumu par konkursu.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. aprīlī – VW/Komisija

(Lieta T-243/18)

(2018/C 231/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VW (pārstāvis: N. de Montigny, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2017. gada 26. jūnija lēmumu;
- ja nepieciešams, atcelt 2018. gada 19. janvāra tiešo lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu, galvenokārt, tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 20. pantu, jo tas esot pretrunā Pamattiesību hartas 20. pantā nostiprinātajam vienlīdzīgas attieksmes principam, kā arī minētās hartas 52. pantam.
2. Ar otro pamatu, pakārtoti, gadījumā, ja prasītājam nevar tikt piemērots Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 20. pants, tiek apgalvots, ka atbildētāja iestāde, interpretējot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 27. pantu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un, pakārtoti tam, ja nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, kas ir nostiprināts tostarp Pamattiesību hartas 20. pantā, un samērīguma princips, kas ir nostiprināts minētās hartas 52. pantā.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. aprīlī – Synergy Hellas/Komisija

(Lieta T-244/18)

(2018/C 231/40)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis: K. Damis, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt prasību;
- atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 1115, *final* (2018. gada 19. februāris) par 76 282,08 EUR, pieskaitot procentus, atgūšanu no “d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS” un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir par Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 85. panta pārkāpumu ⁽¹⁾.

- Šī panta noteikumiem esot pretrunā Komisijas atteikums apmierināt tiesisku lūgumu par samaksas termiņa pagarināšana, lai gan jau ir samaksāti 73 % no summas, ieskaitot visus procentus, un jau ir izveidota personāla garantija, kuru prasīja Komisija attiecībā uz visu sākotnēji maksājamo summu papildus procentiem;
- Komisijas pamatojums attiecībā uz apstrīdētā tiesiskā regulējuma tiesiskumu pēc būtības esot nepamatots;
- Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt apstrīdētā lēmuma pamatojumu.

2. Otrais pamats ir par rīcības brīvības pārkāpumu un/vai pilnvaru pārsniegšanu un par “labas pārvaldības” principa pārkāpumu.

- Komisija esot pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, jo tā pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, neņemot vērā faktiskos datus, kurus prasītāja esot iesniegusi, un paredzējusi risinājumus, kas novestu pie pēdējās minētās likvidācijas.

3. Trešais pamats ir par samērīguma principa pārkāpumu.

- Apstrīdētais lēmums ne vien nav pasākums, kas ir vajadzīgs izvirzītā mērķa sasniegšanai, ņemot vērā, ka prasītāja turpina veikt maksājumus, bet šai pēdējai minētai ir pārmērīgi liels slogs, kas apdraud tās pastāvēšanu.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – RATP/Komisija

(Lieta T-250/18)

(2018/C 231/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Parīze, Francija) (pārstāvji: E. Morgan de Rivery, P. Delelis un C. Lavin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 21. marta lēmumu, ar kuru tika piešķirta atļauja daļēji piekļūt dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem;
- katrā ziņā, piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 2. punkta trešais ievilkums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pants un Pamattiesību hartas 7. pants, kā arī LESD 339. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – US/ECB

(Lieta T-255/18)

(2018/C 231/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: US (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2017. gada 13. jūnija lēmumu par prasītāja līguma nepārveidošanu [par līgumu uz nenoteiktu laiku];
- atcelt ECB 2017. gada 11. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja 2017. gada 11. augusta lūgums veikt administratīvo pārskatīšanu (“administrative review”);
- atcelt ECB 2018. gada 13. februāra lēmumu, kas prasītājam paziņots tajā pašā dienā un ar ko tika noraidīta prasītāja 2017. gada 7. decembrī iesniegtā sūdzība (“grievance procedure”);

- uzdot atlīdzināt zaudējumus par ciesto kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz iebildi par nepieņemamību saistībā ar konversācijas politiku, ciktāl ar to esot pārkāpts Nodarbināšanas kārtības 10.c pants, kā arī Bankas darbiniekiem piemērojamo noteikumu 2.0 pants, un ciktāl tā esot tikusi pieņemta, pārkāpjot tiesību normu hierarhiju.
2. Otrais pamats attiecas uz iebildi par nepieņemamību, ciktāl ar Nodarbināšanas kārtības 10.c pantu un Bankas darbiniekiem piemērojamo noteikumu 2.0 pantu esot pārkāpta Padomes Direktīva 199/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku un *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku preambulas 6. apsvērumus.
3. Trešais pamats attiecas uz iebildi par nepieņemamību saistībā ar *Annual Salary and Bonus Review* (ASBR) pamatnostādņēm, ciktāl ar tām neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips.
4. Ceturtais pamats attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, saistībā, pirmkārt, ar prasītājam piešķirtajam darba samaksas klasēm, otrkārt, ar tā "pastāvīgo pilnveidošanos" un, treškārt, ar uzņēmuma vajadzību ("business needs") nodrošināšanu, runājot par prasītāja īpašajām zināšanām, prasmēm un kompetenci.

Prasība, kas celta 2018. gada 24. aprīlī – Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO ("SCHUTZ")

(Lieta T-256/18)

(2018/C 231/43)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arezzo Indústria e Comércio, S.A. (Belo Horizonte, Brazīlija) (pārstāvji: A. Sebastião un J. Pimenta, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiska preču zīme "SCHUTZ" – reģistrācijas pieteikums Nr. 15723265

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 12. februāra lēmums lietā R 661/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. aprīlī – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Melnā kvadrāta, kurā attēloti septiņi zili koncentriski riņķi, attēls)

(Lieta T-261/18)

(2018/C 231/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Roxtec AB (Karlskrūna, Zviedrija) (pārstāvji: J. Olsson un J. Adamsson, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Wallmax Srl (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā ir attēlots melns kvadrāts ar septiņiem ziliem koncentriskiem riņķiem tajā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 338 735

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 8. janvāra lēmums lietā R 940/2017-2

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies gan šajā tiesvedībā, gan procesā EUIPO.

Izvirzītais pamats:

— Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. aprīlī – Meblo Trade/EUIPO – Meblo Int (“MEBLO”)

(Lieta T-263/18)

(2018/C 231/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meblo Trade d.o.o. (Zagreba, Horvātija) (pārstāvji: A. Ivanova, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovēnija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "MEBLO" melnā un sarkanā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 431 731

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 27. februāra lēmums lietā R 883/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – Biernacka–Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba ("Formata")

(Lieta T-265/18)

(2018/C 231/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ilona Biernacka–Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polija) (pārstāvis: R. Rumpel, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Formata" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 529 427

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 13. februāra lēmums lietā R 2032/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību atzīt par pamatotu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīts pieteikums par preču zīmes Nr. 011529427 "Formata" atzīšanu par spēkā neesošu;

- grozīt apstrīdēto lēmumu, atzīstot preču zīmi Nr. 011529427 “Formata” par spēkā neesošu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu daļā, kas attiecas uz izdevumiem;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Kļūdains secinājums, ka agrākas tiesības nav tikušas pietiekami pierādītas.

Prasība, kas celta 2018. gada 30. aprīlī – Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (“INSPIRED BY ICELAND”)**(Lieta T-267/18)**

(2018/C 231/47)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Iceland Foods Ltd (Deeside, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill un J. Warner, Solicitors)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Íslandsstofa (Reikjavīka, Islande)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelācijas padomē dalībniece**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “INSPIRED BY ICELAND” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 350 094**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 7. februāra pagaidu lēmums lietā R 340/2017-5***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 2017/1001 71. panta pārkāpums, jo nav lemts par apelācijas sūdzību;
 - Regulas 2017/1001 72. pantā paredzēto būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo Apelācijas padome ir rīkojusies pretrunā procesuālās ekonomijas principam un taisnīguma principam, nolemjot nodot lietu atpakaļ apstrīdētās preču zīmes atkārtotai izvērtēšanai atbilstoši absolūtajiem pamatiem, kā arī vienlaicīgi prezumējot absolūto pamatu piemērojamību, neuzklausot atcelšanas pieteicēju, tādējādi rīkojoties pretrunā principam *audi alteram partem*.
-

Prasība, kas iesniegta 2018. gada 27. aprīlī – *Sandrone*/EUIPO – *J. Garcia Carrion* (“Luciano Sandrone”)**(Lieta T-268/18)**

(2018/C 231/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Luciano Sandrone* (*Barolo*, Itālija) (pārstāvis: *A. Borra*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *J. Garcia Carrion, SA* (*Jumilla*, Spānija)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “*Luciano Sandrone*” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 416 598

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 26. februāra lēmums lietā R 1207/2017-2

Prasītāja prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Agrākas preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu neesamība saskaņā ar Regulas Nr. 2017/1001 42. panta 2. un 3. punktu.
- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 2. maijā – *Inditex*/EUIPO – *Ffauf* (“ZARA”)**(Lieta T-269/18)**

(2018/C 231/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Industria de Diseño Textil, SA* (*Inditex*) (*Arteikso*, Spānija) (pārstāvji: *G. Macías Bonilla*, *G. Marín Raigal* un *E. Armero Lavie*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Ffauf SA* (Luksemburga, Luksemburga)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "ZARA" – reģistrācijas pieteikums Nr. 8 929 952

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 2. februāra lēmums apvienotajās lietās R 359/2015-5 un R 409/2015-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā, noraidot prasītājas apelācijas sūdzību un daļēji apmierinot personas, kas iestājusies lietā, apelācijas sūdzību, ir noraidīts Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "ZARA" reģistrācijas pieteikums Nr. 8 929 952 attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem: 29. klase – konservēti, saldēti, žāvēti un kaltēti augļi un dārzeņi, želejas, ievārījumi; kompoti; piena produkti, eļļas un pārtikas tauki; 30. klase – rīsi, tapioka, sāgo, milti un labības produkti, maize, konditorejas izstrādājumi un saldumi, raugs, cepamais pulveris, sāls, sinepes, etiķis, garšvielu mērces, garšvielas, no rīsiem gatavotas uzkodas; 31. klase – svaigi dārzeņi; 32. klase – svaigas sulas; 35. klase – mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumi, izmantojot pasaules informātikas tīklus, katalogus, pastu, telefonu, radio un televīziju un citus elektroniskos saziņas līdzekļus, attiecībā uz konservētiem, saldētiem, žāvētiem un kaltētiem dārzeņiem, pārtikas eļļām, rīsiem, miltiem un labības produktiem, maizi, etiķi, garšvielu mērcēm; 43. klase – restorānu pakalpojumi (ēdināšana), pašapkalpošanās restorānu un kafējnīcu pakalpojumi;
- piespriest EUIPO un attiecīgā gadījumā personai, kas iestājusies lietā (*Ffauf SA*), atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību Vispārējā tiesā;
- piespriest iebildumu iesniedzējai – *FFAUF, S.A.* – atlīdzināt izdevumus saistībā ar apelācijas procesu apvienotajās lietās R 359/2015-5 un R 409/2015-5 EUIPO Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta un 42. panta 2. un 3. punkta, kā arī Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. un 3. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 3. maijā – *Mauritsch/INEA*

(Lieta T-271/18)

(2018/C 231/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Walter Mauritsch* (Vīne, Austrija) (pārstāvji: *S. Rodrigues* un *A. Champetier*, advokāti)

Atbildētāja: Inovācijas un tīklu izpildāģentūra (*INEA*)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt, pirmkārt, atbildētājas 2018. gada 24. janvāra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2017. gada 4. oktobra sūdzība un, otrkārt, atcelt atbildētājas 2017. gada 2. augusta lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītāja 2017. gada 10. aprīlī iesniegtais lūgums par zaudējumu atlīdzību;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt mantisko kaitējumu, kas prasītājam nodarīts atbildētājas vainas rezultātā, un izmaksāt kompensāciju tādā apmērā, kas atbilst zaudētajām tiesībām uz bezdarbnieka pabalstu par periodu, kas nepārsniedz trīs gadus, šim apmēram pieskaitot attiecīgo procentu likmi, un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza argumentu, ka atbildētāja neesot prasītājam sniegusi pietiekamu un skaidru informāciju par viņa sociālā nodrošinājuma tiesībām gadījumā, ja viņš atteicas parakstīt līgumu par darba attiecību pagarināšanu. Atbilstoši prasītāja apgalvotajam, viņš neesot zinājis, ka viņa atteikšanās parakstīt līgumu tiks uzskatīta par darba attiecību uzteikumu. Tādējādi prasītājam esot bijusi liegta pieeja informācijai un atbildētājs neesot ievērojis Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā ietvertu rūpības pienākumu un labas pārvaldības principu.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – Julius-K9/EUIPO – El Corte Inglés (“K9 UNIT”)

(Lieta T-276/18)

(2018/C 231/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ungārija) (pārstāvji: G. Jambrik, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “K9 UNIT” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 590 831

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. februāra lēmums lietā R 1432/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – Zitro IP/EUIPO (“PICK & WIN MULTISLOT”)

(Lieta T-277/18)

(2018/C 231/52)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zitro IP Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: A. Canela Giménez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "PICK & WIN MULTISLOT" – Reģistrācijas pieteikums Nr. 16 071 946

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 14. marta lēmums lietā R 978/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 30. aprīlī– Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp ("AXICORP ALLIANCE")

(Lieta T-279/18)

(2018/C 231/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: M. Edenborough, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: preču zīmes "AXICORP ALLIANCE" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 072 913

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 7. februāra lēmums lietā R 1473/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- alternatīvi, grozīt apstrīdēto [Apelācijas] piektās padomes lēmumu, lai lieta tiktu nodota atpakaļ iebildumu nodaļai attiecīgo iebilduma pārskatīšanai, pamatojoties uz 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 5. punktu, papildus attiecīgā iebilduma pārskatīšanai, pamatojoties uz 8. panta 4. punktu;

- piespriet *EUIPO* atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus apelācijas procesā. Alternatīvi, ja otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece iestājas lietā, tad piespriet atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, solidāri atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus apelācijas procesā.

Izvirzītie pamati:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
- [Apelācijas piektā] padome nepareizi izveidoja agrāk reģistrēto preču zīmju specifikācijas, kā rezultātā, secinot, ka iesniegtais pierādījums par izmantošanu, neuzrāda šajās specifikācijās iekļauto preču patiesu izmantošanu.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – M. I. Industries/EUIPO – *Natural Instinct* (“Nature’s Variety Instinct”)

(Lieta T-287/18)

(2018/C 231/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Montańá Mora un S. Sebe Marin, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Natural Instinct Ltd* (Camberley, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Nature’s Variety Instinct” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 290 647

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2018. gada 6. marta lēmums lietā R 1659/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriet *EUIPO* un attiecīgajā gadījumā – iebildumu iesniedzējam solidāri atlīdzināt visus šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (“NATURE’S VARIETY INSTINCT”)

(Lieta T-288/18)

(2018/C 231/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Montaňá Mora un S. Sebe Marin, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Natural Instinct Ltd (Camberley, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NATURE’S VARIETY INSTINCT” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 290 589

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 28. februāra lēmums lietā R 1658/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un attiecīgajā gadījumā – iebildumu iesniedzējam solidāri atlīdzināt visus šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – Agmin Italy/Komisija

(Lieta T-290/18)

(2018/C 231/56)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Agmin Italy SpA (Verona, Itālija) (pārstāvis: F. Guardascione, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – konstatēt un atzīt apstrīdētā lēmuma spēkā neesamību *ex tunc* un/vai *ex nunc* un/vai tiesisko seku neesamību un/vai juridisko neesamību prettiesiskuma dēļ, izmeklēšanas funkcijas nošķiršanas no lēmumpieņemšanas funkcijas principa pārkāpuma dēļ, sacīkstes principa pārkāpuma dēļ, pilnvaru pārsniegšanas, sagrozot un kļūdaini novērtējot faktus, dēļ, acīmredzama nelohiskuma un pretrunības, kā arī izmeklēšanas trūkumu un nevienlīdzīgas attieksmes dēļ, kā arī visu šo iemeslu dēļ to pašu konstatēt un atzīt attiecībā uz visiem iepriekšējiem un turpmākiem aktiem un katrā ziņā tiem, kas ir koordinēti un/vai saistīti ar šo aktu, ar visām tiesiskajām sekām;
- katrā ziņā atcelt 2018. gada 7. marta Lēmumu DG NEAR (ARES – 2018 – 1288022), kas paziņots 2018. gada 9. martā, tajā daļā, uz ko attiecas šī prasība, un tādēļ atcelt ar to saistītos sodus;
- pakārtoti – izslēgt vai samazināt sodu, kas uzlikts *Agmin*, ciktāl tas ir pārmērīgs un nesamērīgs ar faktisko *Agmin* rīcību;
- tāpat pakārtoti – atzīt, ka aprakstītie fakti ļauj rehabilitēt *Agmin* atbilstoši Regulas Nr. 966/2012 106. panta 9) punktam.
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vēsta pret Eiropas Komisijas 2018. gada 7. marta Lēmumu (ARES – 2018 – 1288022), ar ko prasītājai tika liegta iespēja piedalīties iepirkuma procedūrā par līdzekļu piešķiršanu no Eiropas Savienības budžeta un Eiropas Savienības Attīstības fonda uz maksimālo laikposmu, kas paredzēts Regulas Nr. 966/2012⁽¹⁾ 106. panta 14) punkta c) apakšpunktā, proti, trīs gadiem, kā arī publikāciju Komisijas tīmekļvietnē pēc tam, kad netika piegādātas pasūtītās preces (9. un 11. partija) termiņos, kas tika nolikti piegādes līgumā ENPI/2014/351-804, un netika aizstāta garantija (*pre-financing guarantee* 89 430,71 apmērā), ko *Agmin* iesniedza *Contracting Authority* (līgumslēdzējai iestādei) 2014. gada 19. novembrī. To bija izsniegusi organizācija, kas, balstoties uz *Banca d'Italia* sniegto informāciju, bija pilnvarota izsniegt garantijas tikai bankām un finanšu iestādēm, kas ir pilnvarotas piešķirt aizdevumus, bet ne citām tādām iestādēm kā *Contracting Authority* (līgumslēdzēja iestāde).

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ir tikušas pārkāptas pilnvaras, īpaši neievērojot principu par izmeklēšanas funkcijas un lēmumpieņemšanas funkcijas nodalīšanu, pieļaujot pretrunīgumu, acīmredzamu nelohiskumu un sniedzot nepietiekamu pamatojumu.
2. "Principles of European Contract Law 2002", kas ir piemērojami atbilstoši līguma vispārīgo noteikumu 41. pantam, pārkāpums un/vai nepareiza piemērošana.
3. Soda samērīguma principa, kas ir noteikts LES 5. pantā, pārkāpums, jo Eiropas Komisija ir uzlikusi *Agmin* maksimālo sodu uz trīs gadiem.

Prasītāja īpaši norāda, ka apstrīdētais lēmums aizskarot tās tiesības, jo Komisija esot to pieņēmusi, pienācīgi neņemot vērā faktu, ka piegādes neveikšanu radīja *Contracting Authority* (līgumslēdzējas iestādes) izšķirošā atbildība vai, alternatīvi, lidzatlīdzība, tai patvaļīgi un nepamatoti atsakoties aizstāt preču piegādātāju ar citu ražotāju, kurš norādīja, ka spēj piegādāt preces, kam ir tāda pati vai labāka kvalitāte kā tā, kāda bija norādīta paziņojuma par iepirkumu tehniskajās specifikācijās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2012 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012).

Prasība, kas celta 2018. gada 7. maijā – Biedermann Technologies/EUIPO (“Compliant Constructs”)**(Lieta T-291/18)**

(2018/C 231/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Vācija) (pārstāvis: A. Jacob, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Compliant Constructs” – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 125 461**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 5. marta lēmums lietā R 1626/2017–4***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un reģistrēt preču zīmi;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. maijā – Polskie Linie Lotnicze “LOT”/Komisija**(Lieta T-296/18)**

(2018/C 231/58)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Polskie Linie Lotnicze “LOT” S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis: M. Jeżewski, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neizdarot apvienošanās nelabvēlīgās ietekmes uz konkurenci pilnīgu izvērtējumu, tostarp neizvērtējot apvienošanās ietekmi uz konkrētajiem tirgiem, kas noteikti, pamatojoties uz O&D modeli, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, ciktāl tās attiecas uz piekrišanas došanas sabiedrību apvienošanai nosacījumiem un tos tieši vai netieši regulē, it īpaši Līguma 101. un 102. pantu, kā arī to īstenošanas noteikumus, it īpaši Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 2. panta 1. punktu un 2. panta 2. punktu. Izvērtējot apvienošanās atbilstoši O&D modelim, vienlaikus varot konstatēt virkni tās radītu konkurences izkropļojumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini esot izvērtējusi apvienošanās ietekmi uz iespēju sniegt gaisa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, kā arī uz lidostām, uz kurām attiecas apvienošanās, tādējādi pieļaujot nopietnu un acīmredzamu kļūdu apvienošanās vērtējumā. Pareizi veikta apvienošanās analītiska vērtējuma rezultātā esot jāsecina, ka tās īstenošanai būs ievērojama negatīva ietekme uz konkurenci, tostarp radot *Lufthansa* dominējošu stāvokli noteiktās lidostās.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piešķirdama laika nišas noteiktās lidostās, Komisija, pārkāpjot neitralitātes, pārskatāmības un nediskriminācijas principus, esot pārkāpusi Regulu Nr. 95/93.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, neizvērtējot, vai apvienošanās izraisītais iespējamais efektivitātes pieaugums atsver tās negatīvo ietekmi uz konkurenci, Komisija esot pārkāpusi Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanās izvērtēšanu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, paredzot *Lufthansa* pienākumus, kas nenovērš būtiskos konkurences izkropļojumus, ko izraisa apvienošanās, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, neņemot vērā konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ko izraisa apvienošanās saistībā ar *Air Berlin* piešķirto valsts atbalstu, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, tostarp LESD 107. panta 1. punktu, kā arī to īstenošanas noteikumus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi LESD 296. pantu, nepietiekami pamatojot Eiropas Komisijas lēmumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-300/18)

(2018/C 231/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Feodorovich Yanukovych (Rostova pie Donas, Krievija) (pārstāvis: T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2018. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2018/333 ⁽¹⁾ un Padomes 2018. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2018/326 ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmajā pamatā ir apgalvots, ka prasītājs attiecīgajā laikā neesot atbildis noteiktajiem tādas personas kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā. Eiropas Savienības Padome neesot pienācīgi ņēmusi vērā un apsvērusi visus tai iesniegtos dokumentus, kā arī esot bijusi ārkārtīgi selektīva attiecībā uz dokumentiem, kurus tā ir ņēmusi vērā. Šī pamata atbalstam izvirzītie argumenti ietver to, ka: attiecībā uz prasītāju tiek veikta tikai pirmstiesas izmeklēšana, kas esot iestrēgusi un acīmredzami neesot pietiekama, lai atbilstu attiecīgajam kritērijam; un dokumenti, uz kuriem Padome ir balstījusi savu lēmumu saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, esot pilnīgi nepiemēroti, nesaskanīgi, viltoti un neesot pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem.
2. Otrajā pamatā ir apgalvots, ka Padome, iekļaujot prasītāju to personu sarakstā, kam ir piemēroti strīdīgie pasākumi, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Atkārtoti iekļaujot prasītāju, lai gan esot skaidrs, ka nav saiknes starp "pamatojumu" un attiecīgajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Turklāt attiecībā uz pirmo pamatu sniegtais pamatojums vienādi esot attiecināms uz otro pamatu.
3. Trešajā pamatā ir apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Padome neesot norādījusi faktiskos un konkrētos iemeslus prasītāja iekļaušanai sarakstā. Sestajā grozījumu lēmumā un Sestajā grozījumu regulā norādītais "pamatojums" prasītāja iekļaušanai sarakstā (papildus tam, ka tas ir kļūdainais) esot standartizēts, nepiemērots un nepietiekami konkrēts.
4. Ceturtajā pamatā ir apgalvots, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas un/vai ka tam tika liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Padome tostarp neesot atbilstoši sazinājusies ar prasītāju pirms atkārtotas iekļaušanas sarakstā, un prasītājam neesot tikusi dota pienācīga vai taisnīga iespēja vai nu izlabot kļūdas vai sniegt informāciju par personiskajiem apstākļiem. Padomei/prasītājam nevienā posmā netika sniegti nopietni, ticami vai konkrēti pierādījumi, lai pamatotu ierobežojošo pasākumu noteikšanu.
5. Piektajā pamatā ir apgalvots, ka Padomei neesot bijis piemērota juridiskā pamata, lai pieņemtu Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu. Šā pamata atbalstam norādītie argumenti ir šādi: a) Sestajā grozījumu lēmumā netika izpildīti nosacījumi, lai Padome varētu atsaukties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padomes skaidri minētie mērķi esot tikai neskaidri apgalvojumi; ii) pamatam neesot pietiekamas saiknes ar atbilstošu pārbaudes tiesā standartu, kas ir vajadzīgs šādos apstākļos; un iii) ierobežojošo pasākumu noteikšana atbalstot un leģitimējot jauno Ukrainas iekārtu, kas pati par sevi apdraudot pienācīgu procesu un tiesiskumu, kā arī sistemātiski pieļaujot cilvēktiesību pārkāpumus; b) netika izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu; c) neesot pastāvējusi pietiekama saikne, lai attiecībā uz prasītāju atsauktos uz LESD 215. pantu.
6. Sestajā pamatā ir apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padomes patiesais mērķis, ieviešot Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu, galvenokārt esot bijis izdabāt šobrīd esošajai Ukrainas iekārtai (tā, lai Ukrainai veidotos ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), nevis tie mērķi/iemesli, kas norādīti šajos grozījumu tiesību aktos. Iekļaušanas kritēriji esot ārkārtas un absolūta pilnvaru deleģēšana, kas atbilst Padomes mērķim.

7. Septītajā pamatā ir apgalvots, ka tika pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, jo ierobežojošie pasākumi tostarp esot nepamatoti un nesamērīgi šo tiesību ierobežojumi tostarp tādēļ, ka: i) netiekot apgalvots, ka kādi līdzekļi, ko, kā apgalvots, esot piesavinājis prasītājs, būtu pārskaitīti ārpus Ukrainas; un ii) neesot nedz vajadzīgi, nedz piemēroti iesaldēt visus prasītāja līdzekļus, jo Ukrainas iestādes šobrīd esot aprēķinājušas to zaudējumu apmēru, par kuriem tiek veikts kriminālprocess pret prasītāju.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/333 (2018. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 48. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas Regula (ES) 2018/326 (2018. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-301/18)

(2018/C 231/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Oleksandr Viktorovich Yanukovych* (Sanktpēterburga, Krievija) (pārstāvis: *T. Beazley*, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2018. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2018/333 ⁽¹⁾ un Padomes 2018. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2018/326 ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmajā pamatā ir apgalvots, ka prasītājs attiecīgajā laikā neesot atbildis noteiktajiem tādas personas kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā. Eiropas Savienības Padome neesot pienācīgi ņēmusi vērā un apsvērusi visus tai iesniegtos dokumentus, kā arī esot bijusi ārkārtīgi selektīva attiecībā uz dokumentiem, kurus tā ir ņēmusi vērā. Šī pamata atbalstam izvirzītie argumenti ietver to, ka: attiecībā uz prasītāju tiek veikta tikai pirmstiesas izmeklēšana, kas esot iestrēgusi un acīmredzami neesot pietiekama, lai atbilstu attiecīgajam kritērijam; un dokumenti, uz kuriem Padome ir balstījusi savu lēmumu saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, esot pilnīgi nepiemēroti, nesaskanīgi, viltoti un neesot pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem.
2. Otrajā pamatā ir apgalvots, ka Padome, iekļaujot prasītāju to personu sarakstā, kam ir piemēroti strīdīgie pasākumi, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Atkārtoti iekļaujot prasītāju, lai gan esot skaidrs, ka nav saiknes starp "pamatojumu" un attiecīgajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Turklāt attiecībā uz pirmo pamatu sniegtais pamatojums vienādi esot attiecināms uz otro pamatu.
3. Trešajā pamatā ir apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Padome neesot norādījusi faktiskos un konkrētos iemeslus prasītāja iekļaušanai sarakstā. Sestajā grozījumu lēmumā un Sestajā grozījumu regulā norādītais "pamatojums" prasītāja iekļaušanai sarakstā (papildus tam, ka tas ir kļūdainais) esot standartizēts, nepiemērots un nepietiekami konkrēts.

4. Ceturtajā pamatā ir apgalvots, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas un/vai ka tam tika liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Padome tostarp neesot atbilstoši sazinājusies ar prasītāju pirms atkārtotas iekļaušanas sarakstā, un prasītājam neesot tikusi dota pienācīga vai taisnīga iespēja vai nu izlabot kļūdas vai sniegt informāciju par personiskajiem apstākļiem. Padomei/prasītājam nevienā posmā netika sniegti nopietni, ticami vai konkrēti pierādījumi, lai pamatotu ierobežojošo pasākumu noteikšanu.
5. Piektajā pamatā ir apgalvots, ka Padomei neesot bijis piemērota juridiskā pamata, lai pieņemtu Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu. Šā pamata atbalstam norādītie argumenti ir šādi: a) Sestajā grozījumu lēmumā netika izpildīti nosacījumi, lai Padome varētu atsaukties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padomes skaidri minētie mērķi esot tikai neskaidri apgalvojumi; ii) pamatam neesot pietiekamas saiknes ar atbilstošo pārbaudes tiesā standartu, kas ir vajadzīgs šādos apstākļos; un iii) ierobežojošo pasākumu noteikšana atbalstot un leģitimējot jauno Ukrainas iekārtu, kas pati par sevi apdraudot pienācīgu procesu un tiesiskumu, kā arī sistemātiski pieļaujot cilvēktiesību pārkāpumus; b) netika izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu; c) neesot pastāvējusi pietiekama saikne, lai attiecībā uz prasītāju atsauktos uz LESD 215. pantu.
6. Sestajā pamatā ir apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padomes patiesais mērķis, ieviešot Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu, galvenokārt esot bijis izdabāt šobrīd esošajai Ukrainas iekārtai (tā, lai Ukrainai veidotos ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), nevis tie mērķi/iemesli, kas norādīti šajos grozījumu tiesību aktos. Iekļaušanas kritēriji esot ārkārtas un absolūta pilnvaru deleģēšana, kas atbilst Padomes mērķim.
7. Septītajā pamatā ir apgalvots, ka tika pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, jo ierobežojošie pasākumi tostarp esot nepamatoti un nesamērīgi šo tiesību ierobežojumi tostarp tādēļ, ka: i) netiekot apgalvots, ka kādi līdzekļi, ko, kā apgalvots, esot piesavinājis prasītājs, būtu pārskaitīti ārpus Ukrainas; un ii) neesot nedz vajadzīgi, nedz piemēroti iesaldēt visus prasītāja līdzekļus, jo Ukrainas iestādes šobrīd esot aprēķinājušas to zaudējumu apjomu, par kuriem tiek veikts kriminālprocess pret prasītāju.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/333 (2018. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 48. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas Regula (ES) 2018/326 (2018. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 5. lpp.).

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV